

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 1. Referuntur & confutantur illi qui D. Iosephum negant castè cum Virgine vixisse ante Christi Conceptionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

caelibem semper ac Virginem cum Virgine sponsâ suâ vitam duxerit. Hoc verò tam multis est executum à SS. Patribus, ut nihil superfit, quod à nobis hâc in materia addi possit.

- II. Verumtamen ut nihil quod ad propositum nostrum facit omisisse videamur, ea quæ de hac re à SS. Patribus contra Ecclesiæ hostes desudata sunt, quasi historicè perstringere, non erit abs re. Circa quam duo fuerunt errores, primus eorum qui dixerunt Divum Iosephum copulam habuisse cum B. Virgine: & ex eâ copulâ Christum genitum. Secundus est illorum qui fatentur quidem ante Christi partum Beatæ Virginis integritatem, & in partu, sed post Christi Natiuitatem volunt Beatam Virginem à Sancto Iosepho cognitam, & inde prodiisse illos & illas, qui in Evangelio dicti sunt fratres & sorores Domini, de quibus erroribus hic sigillatim.

SECTIO PRIMA.

Referuntur & confutantur illi, qui Divum Iosephum negant casse cum Virgine vixisse ante Christi conceptionem.

- III. Primò, id negaverunt Ethnicici solum capite, quod à ratione alienum videatur mulierem sine viro concipere. Hi cum nec Propheticas recipiant Scripturas nec Evangelicas, propriis expugnati sunt armis à SS. Patribus & Doctoribus nostris.
- IV. Primò, Poëtarum suorum commentis, quibus eorum Theologia constat, multumque semper tribuerunt authoritatis, qualia sunt illa quæ de Vulcani, Minervæ, Bacchi, Veneris, Castoris & Pollucis, ac Myrmidonum ortu, & de reparatione generis ex Deucalionis & Pyrrhæ lapidibus docent: si enim tam portentosa & adeò cum naturâ & ratione pugnantia admittunt in illis, cur eis verbum hoc impossibile videtur quod Virgo divinum germen Deo operante conceperit? ita Rufinus in Exposit. Sym-

bol. Apost. & alii.

Secundò, decem Sybillarum suarum (quas ut orbis Magistras, & divinitus illustratas venerati sunt,) vaticiniis & oraculis, quæ omnes tam clarè huic veritati attestatæ sunt trecentis ante Christi ortum annis, ut non tam rem tantum post aliquot annorum centurias futuram prædicere, quàm gestam referre, seu præsentem digito demonstrare videantur: vide illarum circa hanc materiam Carmina apud P. Canisium lib. 2. de Deip. cap. 7. & alios, quæ etiam extant in Bibliothecâ Sanctorum Patrum. Quid enim habebunt Ethnicici cur nobis non credant de Virgine Matre id asserentibus, quod illæ eorum Mulieres fatidicæ: aut cur in hoc tantum, in quo illæ conveniunt cum nostris Prophetis, illis non credent? Efficacissimum fuit hoc medium contra illos, & usitatissimum antiquis Ecclesiæ Patribus: unde factum ut Christiani ab illis vocati sint Sybillistæ apud Origen. lib. 5. contra Celsum.

His annexi possunt Druides, Antiquorum Gallorum Magi, seu Sapientes, immò & Sacrorum Antistites, de quibus Nicolaus Perottus in Cornucopiis verbo *Druides*, qui Carnuti in Gallia consistebant: ubi Aram quandam posuerunt hoc titulo insignem VIRGINI PARITURÆ: quo in loco nunc in honorem Deiparæ templum extractum est magnificentissimum.

Item illud quod refert Divus Thomas secunda secundæ Quæst. 2. art. 7. ad 3. ex historiis Romanorum, tempore scilicet Constantini Magni Imperatoris, & Helenæ Matris ejus, inventum fuisse quosdam sepulchrum, in quo jacebat homo auream laminam habens circa pectus, in quâ antiquis litteris erat scriptum, *Christus nascetur ex virgine, & ego credo in eum. O Soli sub Helenæ & Constantini temporibus iterum me videbis.*

Tertiò, exemplis à rebus naturalibus petitis, quò illis minus incredibile videatur in Mariâ Deiparâ fieri potuisse sine viro Dei virtute, quod naturæ vi in mutis animantibus fieri experientia commonstrat, quorum sexum masculi non violant, & de Alceæ &

A a 2

Anguillâ

ynopsis

agnatib

D.

Septim

SV

am

Anguillâ docet Aristoteles lib. Problem. de Ormomegiâ Ave Arabia idem Arist. lib. 5. Animal. de vulture D. Basilius Magnus Orat. 19. de Provid. & in c. 7. Isaia, & D. Ambros. lib. 5. Hexameron: de Phœnice Rufinus in Exposit. Symbol. Apostol. De equis aliquibus in Lusitaniâ & Cappadociâ Plinius lib. 8. cap. 42. Varro lib. 2. de re Rusticâ. Columella lib. 6. cap. 27. & D. Augustinus lib. 21. de Civit. Dei: de vermibus & insectis, Physiologi: de Salamandriâ alii: maximè tamen de ape Virgilius lib. 4. Georgic. Naturalistæ, & ipsa Ecclesia in Benedictione Ceræi Pâschalis Sabbatho Sancto: quod ultimum exemplum Patribus semper maximè placuit: tum quia Apis, ut communior, ita omnibus notior: tum quia, ut Apis commixtionem nesciens, habet tamen consortem marem, non ad generationem, sed ad sui tutelam & Alvearis Custodiam: ita planè Maria etsi viri expers, habuit tamen Divum Josephum conjugem, ad sui tutelam, & pueri curam.

IX. Ex quibus exemplis sic argumentati sunt SS. Patres contra Ethnicos. Quid ergo impossibile Virginis, cujus pudorem nulla viri consuetudo temerari, existimant partum? impossibile ne putabitur in Dei Matre, quod in animalibus, quod in avibus, quod in apibus, possibile non negatur? Avis, Apis, sine masculo parit, & nullus refellit, & quia desponsata viro Maria peperit, pudoris ejus faciunt quæstionem? Nonne advertimus quod Deus ex ipsâ naturâ plurima exempla ante præmisit quibus susceptæ Incarnationis decorem probaret, & adstrueret veritatem? Hoc ergo incredibile videbitur divinâ virtute ad totius mundi reintegrationem factum, cujus exempla etiam in animalium nativitate cernuntur? ita passim SS. Patres.

X. Quartò, ratione hoc modo, quis enim homini hoc dedit, qui ne muscam quidem aliâs producere potest, quod in muliere hominem generare possit? Nonne Deus à quo omnia, in quo omnia & per quem omnia? si ergo Deus hoc dedit homini, cur ipse non possit? & si Deus id non potest, quomodo illud dare potuit homini?

Quintò, Respondendo ad illorum argumenta, quorum primum est quod Principium passivum sine activo nullo modo potest producere effectum. Cum igitur mulier sit principium passivum, vir autem activum, non potest sola sine viro foemina formare prolem: quibus respondetur quod illi ad supradicta exempla de animalibus: Replicant illi, in generatione istiusmodi animalium non deesse principium activum, non quidem marem consortem, sed solem & astra, quæ eminenter suppleant virtutem principii activi: sed hi suâ hæc capiuntur Responsione; nam in Christi conceptione, non dicimus defuisse principium activum, sed ordinarium tantum, scilicet virum, & Altissimi virtutem supplese istud principium activum, Et verò si, illis fatentibus, Sol & Astra per eminentem suam virtutem possunt illis supplere virtutem Principii Activi, cur non poterit hæc Deus per suam omnipotentiam? aut si hoc non potest Deus, quomodo poterunt illud Sol & Astra?

Dicunt primò, hoc ita insolitum ut nunquam fuerit visum: Respondeo & ita esse oportuit. Si enim Religio Christiana, quæ Christum docet Deum esse simul & hominem, illum tamen doceret non aliam quam ceteri homines habuisse conceptionem, quid dicerent Ethnici de tali Deo nostro? Vide D. Ignatiû Martyrem in epist. ad Heronem, & D. Augustinum lib. 10. de Civit. Dei.

Secundò, id ipsum negant Iudæi, quos quia Evangelicas Scripturas non recipiunt, Prophetis, quas venerari se fingunt, ex quibus Messiam expectant, insectantur SS. Patres.

Primò typis seu figuris, Lex enim est umbra futurorum, & omnia in figuris contingebant illis: Ex quibus aliquas accipe. Primò, in formatione Adæ ex terrâ solâ, Evæ ex latere Adæ, apud S. Maxim. Taurinensem homil. 3. in Natali Domini, Tomo 5. Biblioth. Sanct. Partrum part. 1. Secundò, in Melchisedech quem sine Patre, sine Matre, sine Genealogiâ refert Scriptura, & ideò assimilato Filio Dei ex mente Apostoli ad Hebr. cap. 7. qui, ut Deus, fuit sine Matre; ut homo, sine Patre. Tertio, in illis qui concepti sunt

ex Matribus sterilibus apud S. Cyrilum Hierosolym. Cateches. 12. Quarto, in Rubo Moysis ardentis, & tamen incombusto ex sensu Ecclesie in Officio Circumcisionis. Quinto, in Velle Gedeonis ad stipulante ipsa Scriptura Psalmi 71. Ubi loquens Propheta de ortu Messie, ait alludens ad istam figuram: *Descendet sicut pluvia in vellus.* Et ex sensu Ecclesie in eodem Officio Circumcisionis, cujus applicationem & appropriationem vide apud D. Petrum Chrysologum serm. 145. & D. Ambrosium serm. 13. de Natali Domini. Sexto, in Nubecula illa Sancti Prophetæ Eliæ Patris nostri, de qua 3. Regum cap. 18. ad finem, ex mente nostri Joannis Sylvani XLIV. Patriarchæ Hierosolymitani lib. de Institut. Monach. & omnibus ferè Patribus ac Doctoribus recentioribus, & Sacra Congregatione in Lectionibus secundi Nocturni pro Festo Commemoratur. Solemni. Beatae Mariæ Virg. de Monte Carmelo. Septimo, in Lapide illo qui Danielis cap. 2. de monte sine manibus abscissus, immanem illam statuam quam vidit in somnis Rex Nabuchodonosor comminuit: Et sexcentis aliis similibus apud Nates & Interpretes; quæ utinam quàm Christianè proponuntur à Patribus, & pie repetuntur ab omnibus Orthodoxis, pro summâ Sacratissimæ Virginis Deiparæ adstruendâ integritate, ita religiosè, & animo ab omni præoccupatione & passione libero ab induratis Judæis recipiantur.

XV. Sed quoniam illi, ut sunt perveraces, eas probationes dicent esse tantum ex sensu mystico & allegorico, qui literalis longè imbecillior est ad probandum, ideo ne Judæi (qui interim quos volunt Scripturis suis sensus affingunt) fortiores nobis deesse cavillentur: probant Sancti Patres.

XVI. Secundò ex Prophetarum vaticiniis quorum duo tantum hic assero: Primum est illud Jeremiæ cap. 31. vers. 22. *Utsquequo deliciis dissolueris filia vaga? quia creavit Dominus novum super terram, femina circumdabit virum.* Hoc est, etiam ex interpretatione Rabbi Hacados, quem iidem Judæi Sanctum Magistrum nostrum vocant, aliorumque Rabbiorum apud Galatin. lib. 7.

cap. 14. *Virgo circumdabit, & utero suo claudet Messiam, qui cum Deus sit, nullis locis terminisve concludi potest.* Ita illi, quid clarius? Novum ergò hoc quod promittit hic Propheta à Domino creandum super terram, ex ipsomet sensu Rabbiorum antiquiorum est novus homo, quia homo & Deus; ex novâ Matre, quia Mater & Virgo: novâ generatione, quia Spiritus Sancti obumbratione. Nec dissentit Rabbi Hunna, qui hunc locum intelligit de Messia, cui ad stipulatur Rabbi Addarsan, qui in cap. 1. Genes. hunc locum quemadmodum & plurimâ alii Judæorum Rabbini ita legit. *Creavit Dominus Novum super terram, alma circumdabit virum.* Cujus versionis vim intelliges statim dum secundum vaticinium quod est Isaia cap. 7. explicabimus.

Nihil magis vim hujus loci manifestat quàm fuga Judæorum modernorum, qui pro *Femina circumdabit virum*, volunt cum Rabbi Judâ apud Rabbi Salomonem vertendum, *Femina convertetur in virum*: hoc est, ut ipsi explicant, Synagoga seu Gens Judæa, quæ in captivitate erat infirma & debilis ut femina, fiet fortis ut vir, quia scilicet circumdabit virum, id est obfidebit Chaldæos, à quibus victa fuerat, & prævalebit eis: quid enim magis ridiculum, quàm ejusmodi commentum?

Deinde audi mi Judæa, promittit hic Deus, quid? novum: hoc est admirabile, nunquam amplius visum, vel auditum: hoc enim significat istud *Novum*, totiusque naturæ vires longè excedens, hoc significat illud *creavit*. Est ne autem tale quod femina circumveniat virum, & illi aliquando prævaleat? Nunquid ante hanc Prophetæ promissionem Debbora jam Sisaram Principem vicerat: & Jahel uxor Haber Cinei clavo caput ejus terræ affixerat? Iudicum cap. 4. Nunquid Judith victoriosissimum Holofernem proprio pugione jugulaverat? &c. ut mille ex Gentilium historiis similia exempla de mulieribus Amazonibus omittam. Quod ergo Synagoga seu Gens Judæa in captivitate infirma & debilis ut femina, Chaldæis prævaleat, non est illud novum quod hic promittit Pro-

ynopsis

agnatio
D.
Septim
SV
118

pheta, quandoquidem quod fœmina viro prævaleat, ad quam fit comparatio, non est tam novum.

XIX. Sed & aliud audi, nonne centies aliàs Gentiles à Iudæis victi & cœsi, ut Chananaei, Pherezæi, Iebuzæi, Amalechitæ, Ammonitæ, Moabitæ, Philistæi, idque adeò mirabiliter, ut aliquãdo unus persequeretur mille, & duo fugarent decem millia, Deuteron. cap. 32. Quomodo ergò hoc erit illud novum & inauditum quod promittit Ieremias? Tertiò, tandem quia fallum est, ut notaverant Interpretes in hunc locum quod Iudæi temporaliter prævaluerint Chaldæis post istam promissionem.

XX. Nec melior secunda illorum evasio, quã dicunt novum hic à Propheta promissum consistere, non in hoc quod fœmina salvã integritate concipiat, sed quod virum concipiat, virum inquam, non ætate vel corporis mole, sed moribus & iudicii maturitate. Nam cum nomen illud fœmina abstrahat à corruptã & incorruptã, nec illam magis significet quã hanc, sed sexum tantum, quomodo bonã fide possunt Iudæi illud hic contrahere ad significandam corruptam, cum de fœminã illã agatur quæ circumdabit virum, ut objecerunt, id est (juxta veterum Iudæorum Scholia ad hunc locum) Messiam seu Deum & Hominem? quomodo, inquam, hoc possunt sustinere, cum ratio tam evidenter suadeat Deum decere aliam Conceptionem & Nativitatem quã ceteros homines?

XXI. Ceterum non sine magnã ratione hoc loco usus est Propheta voce *Faminiæ* potius quã *Virginis*: Cum enim & virgo, & ea quæ habet prolem sit fœmina, voluit insinuare Propheta se loqui de eã quæ esset utrumque, & Virgo per integritatem, & tamen Mater per fecunditatem, quã circumdata erat (utero suo) virum, ut sic manifestum fieret quod dicimus, ipsum loqui propriè de conceptione Messia in Virgine, non verò ut volunt Iudæi de conversione fœminæ in virum, quod est mirè metaphoricum.

XXII. Secundum Vaticinium, & potissimum est illud Isaia: cap. 7. *Eccè virgo concipiet & pariet filium, & vocabitur nomen ejus Emmanuel*, quod est inter-

pretatum Nobiscum Deus, quem locum nunquam Iudæi eludent: quod enim aiunt in Hebræo pro *virgo* haberi *haalma*, non verò *Bethula*; quorum primum significat adolescentulam tantum, seu juvenem: Secundum verò virginem, fucus est: Nam primò hæc versio vocis Hebræicæ *haalma* in *partenos* Græcè, quod Latine est *virgo*, est ab ipsismet Iudæis; nec à quibullibet, sed à præcipuis illorum Magistris & Rabbis; neque à paucis, sed à Septuaginta duobus illis famosis Interpretibus, qui tamen facilitatis causã Septuaginta tantum ordinariè nominantur, qui ab Eleazaro Pontifice ex 12. Tribubus, sex scilicet ex qualibet Tribu, teste Iosepho lib. 12. cap. 2. & idè in univèrsum 72. non sine summo delectu, ob gravitatem negotii, assumpti fuerunt trecentis circiter annis ante Christum, atque Alexandriam ad Regem Ægyptii Ptolemæum Philadelphum missi, ut ex voto illius Divinas Scripturas ex Hebræo in Græcum traducerent: qui licet ab invicem separati, ita per omnia re absolutã convenisse comperti sunt, ut factã diligenti collatione, ne unius quidem verbi inter illos omnes discrepantia deprehensa sit: quã hoc mirabile! Quã ergo fronte Iudæi moderni tantam, tot, & tantorum Magistrorum suorum (quos tanti fecerunt Patres eorum) auctoritatem temerare audent, ut perfidiæ suæ colorem adificiant.

Secundò, esto in Hebræo sit *haalma*, & significet adolescentulam, non tamen quamcumque, sed absconditam: Radix enim *Alam* à quã *Alma*, ut docent periti, significat abscondere, ut proinde *haalma* ex suã derivatione & origine, idem sit quod abscondita: si ergo illa adolescentula abscondita, quomodo corrupta? quin immò ex hoc colligitur non solùm corpore, sed etiam mente ac proposito Virgo; ut quid enim adolescentula se abscondit, nisi ut viro etiam ex visu incognita sit? & quando melius virgo, quã quando sic abscondita viro? Quia & in linguã Punicã, quæ de Hebræorum fontibus manat, & illi affinis est teste D. Hieronymo lib. adversus Iovinian. Virgo vocatur *Alma*.

Tertiò,

XXIV. Tertio, quia & Rabbi Jonathas Uffielis filius, Paraphraſtes Chaldaeus vir apud Judæos magni nominis, eodem modo textum illum legit & vertit quoniam & Septuaginta Interpretes. Quarto, quia Uxor Achaz, de qua illud explicant Judæi moderni, non erat juvenula aut ſterilis, ut aiunt, & patet evidenter ex Scripturâ: Nam Achaz regnavit tantum ſedecim annis, 4. Regum cap. 16. verſ. 2. Ezechias autem filius ejus erat 25. annorum cum regnare cœpiſſet 4. Regum cap. 18. verſ. 2. Ergo Ezechias habebat ut minimum novem annos, quando Pater ejus Achaz pervenit ad regnum: Cùm ergo verbum iſtud Prophetæ factum fuerit ad Achaz jam regnantem, uxor ejus nec erat adoleſcentula, nec ſterilis, ut illum concipere & parere ſignum ſeu miraculum ab Iſaiâ dici poſſet. Quinto, quia hæc dicitur conceptura & paritura filium, qui vocabitur Emmanuel, non ſono, ut ait Tertullianus, ſed ſenſu: quia ſcilicet talis erat futurus, idque uſitatâ phraſi Hebræorum ſecundum quam vocari frequentiſſimè ſumitur pro eſſe, ut ex aliis Scripturis patet Iſaiâ cap. 1. verſ. 26. cap. 4. verſ. 3. cap. 9. verſ. 6. cap. 60. verſ. 14. Jeremiæ cap. 3. verſ. 17. Zachariæ cap. 8. verſ. 13. & alibi paſſim. Si enim Domina noſtra peperit Hominem Deum, profecto non ordinario, ſed novo & inſolito modo. Sexto, in utraque voce *Alma* & *Bethula* Judæos falli, ſeu quod verius eſt, fallere velle conſtat: non enim tam imperiti quàm mendaces; Nam quoad vocem *Alma*, ex aliis Scripturis, illis conſtat & nobis, paſſim uſurpari pro eâ adoleſcentulâ, quæ non eſt à viro cognita, ut Genef. cap. 24. verſ. 16. ubi Rebecca antequam deſponſaretur Iſaaco, dicitur quidem *Bethula*, Sed eâ voce non contenta Scriptura, addidit tanquam expreſſius, *Alma*; eoque addito, mox adjunxit *vir non cognoverat eam*, tanquam id quod importatur per vocem *Alma*. Et libro Exodi cap. 2. verſ. 8. Maria ſoror Moyſi vocatur puella in Hebræo verò *Alma*, non autem *Bethula*: illam autem tunc fuiſſe intactam liquet, tum quia tunc annos tantum quindecim nata, tum quia nunquam nupſiſſe aſſerunt pluri-

mi Doctores. Tandem Cant. c. 1. & c. 6. legimus in textu Hebræo vocem *Almath*, ubi nonniſi virgines intelligi poſſunt: Denique impuberes, ſeu ipta impubertas, Iſaiâ cap. 54. Pſalmo 89. Job. cap. 20. & 33. in textu Hebræo exprimitur (ut obſervant illius linguæ periti) per vocem *Alumach*.

Quare Sanctus Hieronymus omnium Patrum peritiſſimus in hæc linguâ, & verſatiſſimus in Scripturis, lib. adverſus Jovinian. & quæſt. 1. in Genef. urget Judæos obteſtando eos ut locum unum proferant ex totâ Scripturâ ubi vox *Alma* uſurpetur quando nupta aut corrupta adoleſcentula ſignificatur, quod hæcenus præſtare non potuerunt: Quod enim obtrudunt primò ex Genefi cap. 34. Dinam jam per Sichem Principem violatam dici *Alma*, iterum fallunt Judæi: Sciunt enim hunc locum fuiſſe corruptum, & verum ac primitivum textum habere *Hanaar*, quod ſignificat *puellam*, qualis erat Dina ibi, licet per vim corrupta. Nec etiam quod obtrudunt ſecundò, ex Proverb. cap. 30. verſ. 19. ubi pro eo quod habetur quartum penitus ignoro, ſcilicet viam viri in adoleſcentulâ, habetur iniquum in Hebræo *Alma*. Reſpondeo enim illum locum intelligi litteraliter de Chriſto in Virgine, quemadmodum etiam cenſuerunt Rabbi Haccados & alii apud Galatin. citatum. Reſpondent ſecundò alii & hunc locum fuiſſe corruptum & primitivum textum non habere *Alma*, ſed *Alamush* quod ſignificat *Adoleſcentiam*, ut ſcilicet legendum ſit cum Septuaginta Interpretibus & noſtrâ vulgatâ. *Quartum penitus ignoro viam viri in Adoleſcentiâ.*

Quod verò ſpectat vocem *Bethula*, XXVI. è contra uſurpatur in ſcripturâ etiam quando de adoleſcentulâ corruptâ eſt ſermo. Nam Ezechielis cap. 23. v. 3. dicitur *fracta ſunt ubera illarum, & ſubactæ mammae pubertatis earum*, Hebraicè *Bethularum*: & tamen ibi eſt ſermo de meretricibus *Oolâ* & *Olîbâ*, quæ licet nondum exceſſiſſent adoleſcentiam, ut ad viri congreſſum vix aptæ videri poſſent, jam tamen in proſtitulo quæſtum ex corporibus ſuis faciebant. Similiter Joëlis cap. 1. v. 8. dicitur *Plange quaſi Virgo accincta ſacco ſuper virum pubertatis*

ynopſis

agnatio
D.
ſephi
SV
at

pubertatis suae. Ubi in hebraeo pro *Virgo* habetur *bethula*, & concordant Chaldaeus & Veteres Rabbinj apud Galatin. lib. 7. cap. 15. & tamen ibi sermo est de adolescentulâ quæ nupserat, & brevi orbata marito suo, eum jam defunctum luget, ac suum dolorem etiam lugubri veste testatur.

XXVII. Ex quibus omnibus patet evidenter contrarium ejus quod dicunt Judæi, idest quod licet verum sit *Bethula* significat adolescentulam, sicut & *Alma*: Est tamen hæc differentia quod *Bethula* possit dici, & de facto dicatur etiam de eâ quæ corrupta est; *Alma* verò nunquam, sed de illa duntaxat quæ incorrupta & intacta, & hæc quidem ex propriis adversantium Judæorum instrumentis.

XXVIII. Sed objicies, quomodo in Christum & Mariam potest convenire hoc Isaiæ vaticinium? ratio dubitandi est, quia hoc signum eo sine promissum est ab illo Propheta, ut confirmaret domum David, ne desponderent animum, sed auxilium sperarent à Domino contra Razin & Phacèè, qui cum magnâ potentia jam illis imminebant. Quam autem vim haberet hoc signum, quod nunquam Achaz, nec ullus eorum qui tunc præsentis erant videre poterant cum non nisi post octingentos annos esset futurum? Ad hoc Respondeo virgineum partum non promitti hinc tanquam signum prognosticum aut demonstrativum liberationis Achaz & Judæorum de manu Razin & Phacèè, sed è contra, liberationem Achaz proponi tanquam miraculum, ex quo certo expectare deberent virgineum partum, per quem liberatio eorum à potestate diaboli; quàm illa liberatio ex manu Razin & Phacèè significabat, futura erat: unde hic avolat Propheta more suo à typo ad antitypum: Cum enim obtulisset regi impio & incredulo signum liberationis de manu inimicorum illorum, illo petere recusante, eum relinquit in suâ incredulitate brevi per eventum futurum confundendâ: & à præsentibus ad futura, transfert animum & sermonem: solent enim Prophetae ut observavit Divus Hieronymus sub initium Commentarii in cap. 2. Nahum & in cap. 1. Malachiae

conjungere prophetias diversorum temporum, ut ex eo quod ipsimet audientes vel eorum proximi successores viderent impletum, cautionem tenerent certam futurorum; & certo etiam crederent implendum, quod in posterius tempus promittebatur futurum: Quare etiam hoc loco signum non datur Achaz, qui illud ex incredulitate respuerat, sed domui David: Non enim dicit Propheta audi Achaz, sed audite ergo domus David, quasi diceret, tu Achaz non vis signum, non habebis: Accipe verò tu domus David aliud signum, scilicet istius liberationis quàm illa significat, à me Regi Achaz promissa.

Tertiò, ex aliis Scripturæ locis eandem clarè veritatem elicerunt SS. PP. & Doctores ut inter alia. Primò, ex illo Genes. cap. 3. vers. 15. *Inimicitias ponam inter te & mulierem, semen tuum & semen illius.* Dicant enim mihi Judæi causam cur dictum sit semen mulieris? si enim Christus qui ibi promittitur, de viro, sive de Viri semine nasci debebat, profectò illius feminis, & non feminis mulieris mentio faciendâ erat: Cum igitur semina mulieris dictum sit, utique mulier futura erat, quæ sine viro, de Deo Deum conciperet, & hæc profectò Deipara est: ita D. Cyprianus lib. 2. contra Judæos. Secundò, ex illo Levitici c. 12. v. 2. *Mulier si suscepto semine pepererit masculum.* Cur quæso ò Judæi hæc lex ita cavet? cur limitatur ad eam quæ suscepto semine parit, nisi quia futura erat aliquando mulier, quæ non suscepto semine erat paritura? consequenter nec immunditiæ legali subiecta, nec huic legi ad eam immunditiam tollendam lata obnoxia: sanè superfluum fuisset illud *si suscepto semine*, si Moyses non prævidisset mulierem sine susceptione seminis parituram. Ita Origenes homil. 8. in Levitic. Cyrill. lib. 8. in Levit. Theophilaetus in Luc. cap. 2. D. Basiliius in Isaiæ c. 7. D. Chrylostom. homil. 1. de occursu Domini, D. Ildefonsus serm. 1. de Purificat. D. Bernardus serm. 8. de Purificat.

Tertiò & ultimò, idem negarunt antiquissimi Hæretici *Ebionita* apud D. Clementem l. 6. consist. cap. 6. *Cherintiani*

rintiani apud Irenæum l. 2. cap. 25. & *Carpocratæ* apud D. Epiph. hæres. 27. contra quos eadem arma, quibus contra Ethnicos & Judæos hæc supra pugnatum est, inserviunt: ac præterea Evangelicæ Scripturæ, quas repudiare non possunt ut Ethnici & Judæi: Ac primò, ex Matthæi cap. 1. vers. 16. ubi dicitur, *Jacob autem genuit Ioseph virum Mariæ de qua natus est IESVS*, ubi non dicit Ioseph autem genuit JESUM, quemadmodum de præcedentibus dixerat: per quod manifestè insinuat Evangelista JESUM non de Iosepho, sed de solâ Virgine genitum. Secundò, ibidem v. 18. *Christi autem generatio sic erat: Cum esset desponsata Mater IESV Mariæ Ioseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto*: quia enim superius dixerat, *Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Iacob, &c. Iacob autem genuit Ioseph*, ne aliquis existimaret sic esse Christi generationem & nativitatem, quomodò præcedentium in Genealogia, mutat stylum dicens: *Virum Mariæ de qua natus est IESVS qui vocatur Christus*. Additque ac dicit, *Generatio autem Christi sic erat*, quod idem est ac si diceret: generatio quidem eorum quos recensuimus Patrum sic fuit ut jam expositum est: Christi autem generatio non ita, sed sic. Quomodo? *Cum esset desponsata Mater IESV Mariæ Ioseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto*, idest ex Virgine sine Patre; Ita ut ejus generationem enumerans, de femine David cum descendisse ostendat secundum Dei promissâ: & extra consuetum modum nativitatem ejus exponens factam, mysterium Deitatis ejus aperiat. Ita noster Imperfectus in Matthæum ad illum locum. Idem v. 20. *Ioseph fili David nolite timere accipere Mariam conjugem tuam, quod est in eâ natum est de Spiritu sancto est*. Idem Lucæ c. 1. vers. 34. 35. 36. & 37. *Quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco? & Respondens Angelus dixit ei, Spiritus sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi: idcirco, & quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei, &c. Item Lucæ cap. 3. vers. 23. Et ipse IESVS erat incipiens quasi annorum triginta ut putabatur filius Ioseph.*

Idest vulgi opinione & famâ non naturâ & rei veritate: Sed de hoc errore factis, veniamus ad secundum.

SECTIO II.

Recensentur illi & confutantur, qui dicunt D. Iosephum post Christum natum, Virginem carnaliter cognovisse.

Secundus itaque error eorum est, XXXI.
Squi fatentur quidem D. Iosephum & Beatam Virginem ante Christi partum in conjugio castè convixisse, post verò negant: ita impurissimus Helvidius D. Hieronymi & D. Epiphani tempore, cujus Sectarii & vulgò à suo Authore *Helvidiani*, ita ab objecto erroris sui vocantur à Divo Epiphanio hæresi 78. D. Augustino lib. 1. de hæresibus, & D. Damasceno lib. de hæresibus & Eccles. Dogmat. cap. 69. *Antiaicomarita*.

Hanc tamen hæresim non ab XXXII.
Helvidio primùm excitatam, ut existimaverunt multi, inde liquet quod Origenes longè ante illum homil. 7. in Lucam, & D. Hilarius in cap. 1. Matthæi doceant ipsorum ævo non defuisse, qui Mariam filios ex Ioseph peperisse asseruerint, contra quos dicti Patres Origenes & Hilarius locis citatis dimicarunt, uti Divus Hieronymus contra Helvidium libro speciali contra ipsum.

Post ducentos deindè annos à morte Helvidii, tres maximè viri eandem XXXIII.
apud Hispanos cramben recoxerunt, quam Sanctus Ildephonsus Archiepiscopus Toletanus peculiari edito de perpetuâ virginitate Mariæ Commentario penitus profligavit.

Prostratâ igitur à tantis Patribus, XXXIV.
maximè verò à Sanctis Hieronymo & Ildephonso sepulta jacuisset execranda hæresis, nisi venissent novi nostrorum temporum Sectarii, qui eam in pedes erexerunt, & novam aciem ad Deiparâ semper Virginis Mariæ, ejusque Sanctissimi & Angelici Sponsi illibatam Virginitatem obscurandam instaurarunt, quos inter Petrus Martyr ausus

B b

est

ynopsis

agnatio

D.

Ioseph

SV
III